

Oliver Lake

"Viiden pennin Narkissos"

Visit "[Viiden pennin Narkissos](#)" on MotoLyrics.com

On kai mahdotonta sanoa,
sinua rakastan.
En itseäni tietenkään.
Myrskyyn aurinko vaipuu,
tajuton muisto
kaipuusta jään mieleen.
Polku lavea kapenee,
sanaton sielu
eksyessä parkaisee.
Pyhempi ykseys päänssäni,
kyyneleet
ja katajanmarjat katkeruutta karkaisee.

Järvi toistaa kuvani,
on viiden pennin Narkissos taas,
palannut virkavapaudestaan.
Ei virka mitään,
itseänsä katsoo vaan.

Naamiasten tähti,
linnan orgioiden
ja pelien halpojen.
Lähti isäntän juhlistaan
niin kuin laivasta
pakoon, kapteeni kuolemaa.
Edessä mestauslaivan vieressä
elämän tuomitun
viimeiset iltateet.
Paratiisin porttien takana,
metsän peikot
ja raivoraittiit sunnunaiperkeleet.

Järvi toistaa kuvani
on viiden pennin Narkissos taas
palannut virkavapudestaan.
Ei virka mitään,
itseänsä katsoo vain.

